

Лутеръ отхвърлялъ. И, като естествено слѣдствие отъ това настояваніе, Лутеръ обявилъ че е нужно да ся прѣведе Св. Писаніе на говоримы-тѣ языцы на народы-тѣ, да ся распространява то много между тѣхъ, и да ся увѣщаватъ тѣ да го изучватъ прилѣжно.

Еднѣжъ опрѣдѣлилъ кое трѣбва да му бѣде върховенъ рѣководитель и повелитель, Лутеръ начнѣлъ да туря убѣжденія-та си въ изпълненіе. Тѣзи убѣжденія може общо да ся каже че ся отнасятъ на три разреда прѣдмѣты, съгласно съ думы-тѣ на страницѣ 104, че “цѣль-та на Реформаціѣ-тѣ е была да възстанови едноврѣменно вѣрѣ-тѣ, Христіанско-то богослуженіе, и общественнѣ-тѣ нравственность.” И, понеже имамамы намѣреніе да дадемъ на читатель-тѣ едно съкращеніе на Аугсбургскый-тѣ Символь, въ който Реформатори-тѣ сами разясняватъ и защищаватъ взглядове-тѣ си, то ный ще изложимъ само вкратцѣ тѣзи тѣхны взглядове подъ горѣпоменѣты-тѣ три отдѣла.

1. **Вѣра-та.** Подъ този отдѣлъ, всички-тѣ по-маловажны различія между Прѣобразователи-тѣ и Римо-Католическѣ-тѣ церквѣ остоятъ нищо прѣдъ велико-то ученіе кое-то Лутеръ училъ. Това ученіе было, че